

25/06/17

มยุบัน

อะแคว บัพดา

โอมชานติ

13/04/82

คำนิยามของการสละทิ้ง และการสละทิ้งที่ยิ่งใหญ่

บัพดากำลังมองดูลูกๆ บราห์มินทั้งหมดเพื่อดูว่าลูกคนไหนที่มีการสละทิ้งอย่างสมบูรณ์ มีลูกสามประเภทด้วยกันคือ: 1) สละทิ้ง 2) สละทิ้งที่ยิ่งใหญ่ 3) สละทิ้งอย่างสมบูรณ์ ทั้งสามเป็นผู้สละทิ้ง แต่ตามลำดับกันไป

ผู้สละทิ้ง คือผู้ที่ได้สละทิ้งคุณประโยชน์ชั่วคราวที่พวกเขาได้รับจากความสัมพันธ์เก่าและสายใยเก่าของโลกเก่าด้วยความรู้และโยคะ และผู้ที่รับเอาวิถีชีวิตบราห์มิน

ชีวิตโยคี

เข้ามาในความคิดของพวกเขา

นั่นคือพวกเขาเข้าใจความจริงที่ว่าชีวิตโยคีมีความสูงส่งกว่าชีวิตเก่าของพวกเขา

และคุณประโยชน์ถาวรนั้นมีความสำคัญมากกว่าคุณประโยชน์ชั่วคราว

เมื่อได้พิจารณาถึงความสำคัญของสิ่งเหล่านี้แล้วพวกเขาก็เริ่มฝึกความรู้และโยคะ

พวกเขาประกาศสิทธิ์ที่จะได้รับการเรียกว่าเป็นบราห์มาภุมารและภุมารี อย่างไรก็ตามแม้กระทั่งหลังจากที่ได้เป็นบราห์มาภุมารและภุมารีแล้ว

พวกเขาก็ยังไม่ได้เปลี่ยนความสัมพันธ์เก่า

ความคิดเก่าและสันสการ์เก่าของพวกเขา

แต่ก็ยังคงข้องแวะอยู่กับการต่อสู้อย่างสม่ำเสมอเพื่อเปลี่ยนแปลงสิ่งเหล่านี้

ช่วงเวลาหนึ่งพวกเขามีสันสการ์บราห์มินและช่วงเวลาต่อมาพวกเขาจะต่อสู้รบรากับการเปลี่ยนแปลงสันสการ์เก่าของพวกเขา

สิ่งนี้เรียกว่าเป็นการสละทิ้ง

แต่ไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างสมบูรณ์

พวกเขาเพียงแต่คิดว่าการสละทิ้งหมายถึงการได้สัมผัสโชคที่ยิ่งใหญ่ที่สุด

พวกเขาขาดความกล้าที่จะนำไปปฏิบัติ

เพราะสันสการ์ของความไม่ระมัดระวังของพวกเขาเกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำเล่า

พร้อมกับความคิดเกี่ยวกับการสละทิ้ง

พวกเขาเป็นผู้ที่รักความสบายด้วยเช่นกัน

พวกเขาเข้าใจทุกสิ่ง

พวกเขาก้าวไปข้างหน้า

พวกเขาเพียรพยายาม

พวกเขาไม่สามารถออกไปจากชีวิตบราห์มินนี้ได้

และพวกเขายังมีความมุ่งมั่นที่จะยังคงอยู่อย่างเป็นบราห์มินต่อไป

แม้ว่ามา

และญาติมิตรของพวกเขาที่ได้รับอิทธิพลจากมายาพยายามที่จะดึงพวกเขากลับไปสู่ชีวิตเก่าของพวกเขา

พวกเขาก็ยังมัวเมาในความคิดของพวกเขาที่ว่าชีวิตบราห์มินนั้นสูงส่ง

สติปัญญาที่มีความศรัทธาอย่างแรงกล้ามากในประเด็นนี้

อย่างไรก็ตามมีอุปสรรคสองประเภทที่ขัดขวางไม่ให้พวกเขาก้าวไปข้างหน้าและการสละทิ้งอย่างสมบูรณ์

อุปสรรคเหล่านั้นคืออะไร?

ประการแรกพวกเขาไม่สามารถที่จะรักษาความกล้าหาญไว้ได้

นั่นคือพวกเขาขาดพลังในการเผชิญอุปสรรค

ประการที่สองมีรูปแบบของความไม่ระมัดระวัง นั่นคือการรักความสบายในขณะที่พวกเขาเคลื่อนไหว นั่นคือพวกเขาศึกษาในทั้งสี่วิชา -

ศึกษาความรู้,

การจดจำระลึกถึง,

คุณธรรมที่สูงส่ง

(ดาร์นา)

และงานรับใช้

และพวกเขามีความก้าวหน้าในขณะที่ศึกษาเล่าเรียนแต่ในความสะดวกสบาย

(ตามจังหวะของตนเอง)

พวกเขาขาดรูปแบบของชีวิตที่ดีผู้ที่มีอาวุธทั้งหมดสำหรับการเปลี่ยนแปลงอย่างสมบูรณ์

พวกเขามีความรักแต่พวกเขาไม่มีรูปของพลัง

พวกเขาไม่สามารถมั่นคงในรูปของนายผู้ทรงอำนาจ

ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงไม่สามารถเป็นผู้สละทิ้งที่ยิ่งใหญ่ได้

พวกเขาเหล่านี้เป็นดวงวิญญาณที่สละทิ้ง

ผู้สละทิ้งที่ยิ่งใหญ่ (มหาตยาก็ mahatyagi) คือผู้ที่มีความกล้าหาญและความกระตือรือร้นอย่างสม่ำเสมอที่จะเปลี่ยนความสัมพันธ์ ความคิดและสันสการ์ของพวกเขา

พวกเขาเลวจากโลกเก่าและความสัมพันธ์เก่า

ประสบการณ์ของดวงวิญญาณผู้สละทิ้งที่ยิ่งใหญ่นั้นราวกับว่าโลกเก่าและความสัมพันธ์เก่าได้ตายจากพวกเขาไปแล้ว

พวกเขาไม่จำเป็นต้องต่อสู้รบรากับสิ่งนี้

พวกเขามีความมั่นคงอย่างสม่ำเสมอในสภาพของการเป็นผู้รับใช้ที่มีความรักและร่วมมือซึ่งกันเป็นตัวของพลัง

ดังนั้นแล้วสิ่งใดที่ยังคงอยู่?

พวกเขาได้รับผลของโชคของการสละทิ้งที่ยิ่งใหญ่และกลายเป็นมหาตยาก็ (ผู้ที่มีความรู้มาก), มหาโยคี (โยคีที่ยิ่งใหญ่) และผู้รับใช้ที่สูงส่ง

แต่บางครั้งพวกเขาก็ใช้สิทธิ์ในโชคนี้ไปกับความซบเซาซึ่งในประเภทที่ผิด

แม้ว่าพวกเขาจะมีการสละทิ้งชีวิตในอดีตของพวกเขาอย่างสิ้นเชิงไปแล้วก็ตาม

แต่พวกเขาก็ยังไม่ได้ละทิ้งความรู้สึกทั้งหมดที่ได้ละทิ้งทุกสิ่งไปแล้ว

พวกเขาได้ทำลายโซ่เหล็กและกลายเป็นยุคทองจากยุคเหล็ก

แต่บางครั้งการเปลี่ยนแปลงก็ถูกผูกเข้ากับโซ่ทองของชีวิตที่สวยงาม

โซ่ทองนั้นคืออะไร?

"ฉัน"

และ

"ของฉัน"

"ฉันเป็นดวงวิญญาณที่มีความรู้ดีมาก!

ฉันเป็นดวงวิญญาณ

ญาณและโยคี!"

โซ่ที่สวยงามนี้บางครั้งก็ขัดขวางพวกเขาจากการเป็นอิสระจากบ่วงทั้งหมด

มีครวเรือนสามประเภท

1)

ครวเรือนของความสัมพันธ์ทางโลกและธุรกิจ 2) ครวเรือนที่เชื่อมโยงกับร่างกายของลูก และ 3) ครวเรือนของงานรับใช้

การสละทิ้งนี้อยู่เหนือครวเรือนทางโลกแล้ว

แต่อย่างไรก็ตามพวกเขาก็ยังคงอยู่อยู่กับครวเรือนของร่างกายของพวกเขาและดูแลตัวเขาเองหรือพวกเขาได้รับอิทธิพลจากธรรมชาติของจิตสำนึกที่เป็นร่างของพวกเขา

และด้วยธรรมชาตินี้พวกเขาก็จะสูญเสียความกล้าหาญซ้ำแล้วซ้ำเล่า

พวกเขาพูดเกี่ยวกับสิ่งนี้และบอกว่าพวกเขาเข้าใจสิ่งนี้ และแม้กระทั่งพวกเขาต้องการที่จะหยุดทำเช่นนั้น แต่นั่นก็เป็นธรรมชาติของพวกเขา!

สิ่งนี้ก็เป็นครวเรือนของจิตสำนึกที่เป็นร่างและของร่างกาย

เนื่องจากพวกเขาไม่สามารถที่จะกลายเป็นตัวของพลังและเป็นอิสระจากครวเรือนนั้น

นี่เป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการสละทิ้ง

ในอีกแง่หนึ่งการสละทิ้งที่ยิ่งใหญ่คือการกลายเป็นอิสระจากครวเรือนทางโลกและครวเรือนของร่างกาย

อย่างไรก็ตามแทนที่จะกลับมาเลวจากครวเรือนของงานรับใช้บางครั้งพวกเขาก็ติดกับอยู่ในนั้น

ดวงวิญญาณเช่นนั้นไม่แม้กระทั่งจะถูกรบกวนจากจิตสำนึกที่เป็นร่าง

เนื่องจากทั้งวันและคืนพวกเขาได้ติดตัวอยู่กับงานรับใช้

พวกเขาได้อยู่เหนือครวเรือนของร่างกาย

ด้วยโชคทั้งสองประเภทของการสละทิ้งพวกเขาได้กลายเป็นญาณและโยคีและได้รับพลังและคุณธรรม

พวกเขากลายเป็นดวงวิญญาณที่มีชื่อเสียงอย่างมากและเป็นที่รู้จักกันดีในครอบครัวบราห์มิน พวกเขากลายเป็นวีไอพีในระหว่างผู้รับใช้ด้วยกัน พวกเขาเริ่มได้รับการประพรมด้วยดอกไม้ของการยกย่อง พวกเขาได้กลายเป็นดวงวิญญาณที่มีค่าแก่การได้รับความเคารพและยกย่อง แต่พวกเขาก็ยังคงติดกับอยู่ในการขยายตัวของครัวเรือนในงานรับใช้

แทนที่จะเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่ที่ให้ทานของการบรรลุผลทั้งหมดที่พวกเขาได้รับมาแก่ผู้อื่น พวกเขากลับยอมรับสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดเพื่อตนเอง ดังนั้น "ฉัน" และ "ของฉัน" จึงกลายเป็นโชทองของแรงจิตใจที่บริสุทธิ์ แรงจิตใจและคำพูดของพวกเขา-ไม่ใช้การพูดสิ่งใดสำหรับตนเอง แต่สำหรับงานรับใช้-บริสุทธิ์มาก "ฉันไม่ได้บอกว่าฉันเป็นครูที่มีค่า แต่คนอื่นขอร้องฉัน"

"นักเรียนบอกว่ามีเพียงฉันเท่านั้นที่ควรทำงานรับใช้" ฉันมีความละวางมากแต่คนอื่นทำให้ฉันรักพวกเขา" ลูกจะเรียกสิ่งนั้นว่าอะไร? พวกเขากำลังมองมาที่พ่อหรือกำลังมองมาที่ลูก? พวกเขาชอบความรู้ของลูก พวกเขาชอบวิธีการรับใช้ของลูก แต่พ่อหายไปไหน? ลูกได้ทำให้พ่อเป็นผู้ที่อยู่อาศัยในปารามธรรม(Paramdham)! ต้องมีการละทิ้งแม้กระทั่งโชคเพื่อที่จะได้มองไม่เห็นลูก แต่จะมองเห็นเพียงแต่พ่อเท่านั้น อย่าทำให้พวกเขากลายเป็นคนรักของดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ แต่ทำให้พวกเขากลายเป็นคนรักของพระเจ้า สิ่งนี้เรียกว่าอยู่เหนือครัวเรือนทั้งหมด แต่ไม่ได้กลับมาสละละทิ้งอย่างสมบูรณ์ของครัวเรือนสุดท้ายนี้

ร่องรอยของครัวเรือนที่บริสุทธิ์นี้ยังคงอยู่! ดังนั้นพวกเขาจึงกลายเป็นผู้ที่มีโชคเป็นอย่างยิ่ง แต่ก็ยังไม่ใช้ผู้สละละทิ้งอย่างสมบูรณ์ ดังนั้นลูกได้ยื่นเกี่ยวกับอันดับสองผู้ที่สละละทิ้งที่ยิ่งใหญ่แล้วใช่ไหม? ขณะนี้สิ่งที่ยังเหลืออยู่คือ ผู้ที่สละละทิ้งอย่างสมบูรณ์ นี่คือบทเรียนสุดท้ายของหลักสูตรของการสละละทิ้ง บทเรียนสุดท้ายขณะนี้ยังคงอยู่ บาบ่าจะบอกลูกเกี่ยวกับเรื่องนี้ในเวลาอื่นเพราะในปี 1983 ลูกจะมีไฟฟูชาอันที่ยิ่งใหญ่ ลูกจะมีสิ่งนี้ในสถานที่ที่ยิ่งใหญ่ ดังนั้นลูกทั้งหมดจะสร้างไฟฟูชาอันที่นั่นใช่หรือไม่? หรือลูกทั้งหมดจะเตรียมการสำหรับฮอสเทล(ห้องโถง)เท่านั้น? แนนอนลูกจะต้องรับใช้ผู้อื่น

ลูกจะหาไมโครโฟนที่ใหญ่จำนวนมากมาเพื่อกระจายเสียงของการเปิดเผยพ่อใช่หรือไม่? ลูกได้ทำแผนนี้แล้วใช่หรือไม่? อย่างไรก็ตามเพียงพ่อที่จะได้รับการเปิดเผยเท่านั้น หรือทั้งชีวิตและชาติจะได้รับการเปิดเผย ทั้ง(ชายและหญิง)รวมอยู่ในกองทัพศักดิ์!

ดังนั้นพ่อจะได้รับการเปิดเผยด้วยลูกๆ ลูกกำลังคิดที่จะกระจายเสียงผ่านไมโครโฟน แต่เมื่อเสียงนั้นแพร่กระจายออกไปทั่วโลกและมานของการเปิดเผยจะเกิดขึ้น รูปบูชาที่อยู่หลังมานจะต้องเสร็จสมบูรณ์ในเวลาไหน

หรือจะเป็นเช่นนั้นที่เมื่อเปิดมานออกบางคนจะพร้อมและคนอื่นกำลังจะนั่งลง ลูกจะไม่ให้ภาพที่มองเห็นเช่นนั้นใช่หรือไม่? ใครบางคนในรูปของชาติยังคงพยายามที่จะถือโล่ของเธอไว้และคนอื่นพยายามที่จะจับดาบของเธอ? ลูกไม่ต้องการถ่ายรูปแบบนี้ใช่หรือไม่? ดังนั้นลูกต้องทำอะไร? ลูกต้องทำโปรแกรมสำหรับสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน ดังนั้นส่งเวทย์โชทองเหล่านี้ลงไปไฟฟูชาอันที่ยิ่งใหญ่

อย่างไรก็ตามสำหรับสิ่งนี้ลูกต้องฝึกฝนสิ่งนี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป อย่าคิดว่าลูกจะทำได้ในปี 1983

ที่ลูกทุกคนจะกลายเป็นผู้รับใช้เป็นการล่วงหน้าและที่พิธีของการส่งเวทย์ของลูกจะเกิดขึ้นในภายหลัง! ลูกต้องทำพิธีนี้ด้วยเช่นกันสำหรับไฟฟูชาอันนี้ในปี 1983 อย่างไรก็ตามลูกต้องฝึกฝนสิ่งนี้เป็นระยะเวลาที่ยาวนาน ลูกเข้าใจไหม? อ้าวจะถึงผู้ที่มีการสละละทิ้งอย่างสมบูรณ์ที่ทัดเทียมกับพ่อ ถึงผู้ที่เป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่ที่ให้การบรรลุผลที่พวกเขาได้รับเช่นเดียวกับบราห์มาบาบา ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งเช่นนั้น ผู้ที่มีศรัทธาและเชื่อฟังพ่อ และทำตามพ่อ รัก ระลึกถึง และนมัสเต จากบัพพาดา

คำถาม: อะไรคือวิธีที่จะเป็นอิสระจากบ่วงของการกระทำ (คาร์มา) ในขณะที่กระทำกรรมเหล่านั้น?

คำตอบ: ในขณะที่ปฏิบัติงานใด ๆ อยู่อย่างซื่อสัตย์อยู่ในความรัก ในการจดจาะระลึกถึงพ่อ ดวงวิญญาณที่ซื่อสัตย์ในความรักในขณะที่กระทำกรรมจะมีความละวาง คาร์มาโดยที่ผู้ที่อยู่ในความทรงจำระลึกถึงอย่างสม่ำเสมอในขณะที่กระทำกรรมและดังนั้นจึงอยู่อย่างเป็นอิสระจากบ่วงต่างๆของการกระทำเหล่านั้น ลูกจะไม่สัมผัสว่าสิ่งนั้นเป็นการทำงาน แต่เหมือนกับว่าลูกกำลังเล่น ลูกจะไม่สัมผัสกับภาระใด ๆ หรือความเหน็ดเหนื่อยเมื่อสำนึกคาร์มาโดยที่คือผู้ที่อยู่อย่างละวางในขณะที่กระทำกรรมอย่างเป็นเกม ลูกที่ละวางในลักษณะนี้จะทำกรรมโดยผ่านประสาทสัมผัสของพวกเขา และเพราะพวกเขามีซื่อสัตย์อยู่ในความรักที่มีต่อพ่อ พวกเขาจึงเป็นอิสระจากบ่วงของการกระทำของพวกเขา

คำถาม: ลิฟท์ทางจิตใต้ที่สามารถไปถึงจุดหมายปลายทางสูงสุดของลูกได้ในหนึ่งวินาที? จุดหมายปลายทางสูงสุดคืออะไร?

คำตอบ: ความคิดคือลิฟท์ทางจิตที่ทำให้ลูกขึ้น - และที่ทำให้ลูกลงมา การอยู่อย่างมั่นคงในสภาพที่ไม่มีตัวตนคือจุดหมายปลายทางสูงสุด สำหรับสิ่งนี้ลูกต้องฝึกฝนที่จะมีความมั่นคงในสภาพของการเป็นนายและมุ่งที่พลังของความคิดของลูก การใช้พลังทั้งหมดเมื่อลูกต้องการที่ใดก็ตามที่ลูกต้องการ ในลักษณะที่ลูกต้องการ คือสภาพของการเป็นนายผู้ทรงอำนาจ

คำถาม: ดวงวิญญาณทั้งหมดในโลกปัจจุบันมีความปรารถนาอะไร? อะไรคือวิธีที่ง่ายตายในการให้คุณประโยชน์ให้กับโลก?

คำตอบ: ความปรารถนาพิเศษของทุกดวงวิญญาณในโลกในเวลานี้คือการทำให้สติปัญญาที่เร่ร่อนของพวกเขามีความมั่นคงและมีสมาธิ และจิตใจของพวกเขาหยุดก่อความเสียหาย เพื่อที่จะให้คุณประโยชน์ให้แก่โลก ลูกจะต้องฝึกที่จะทำให้ความคิดที่สูงส่งของลูกมีสมาธิ ด้วยสมาธินี้เท่านั้นที่ลูกจะสามารถทำให้ดวงวิญญาณที่มีสติปัญญาเร่ร่อนทั้งหลายมีสมาธิ

คำถาม: สมาธิคืออะไร? ใครสามารถฝึกสมาธิได้บ้าง?

คำตอบ: สมาธิหมายถึงการเป็นของพ่อผู้เดียว เพียงผู้ที่เปลี่ยนความคิดที่ไร้ประโยชน์ของพวกเขาไปเป็นความคิดที่บริสุทธิ์จะสามารถฝึกฝนที่จะอยู่อย่างมั่นคงในสภาพที่สม่ำเสมอและมั่นคง ประการที่สองหมายความว่า ด้วยความรักของลูกที่มีต่อพระเจ้า ลูกจะสามารถจบสิ้นอุปสรรคทุกประเภทที่มาจากมายา

คำถาม: สาเหตุหลักของการก่อกวนอุปสรรคคืออะไร?

คำตอบ: เมื่ออุปสรรคใดเกิดขึ้นลูกลืมนึกว่าบัพพาดาได้ให้ความรู้แก่ลูกแล้วล่วงหน้าถึงสิ่งต่างๆเหล่านี้จะทดสอบความรักของลูก เมื่อลูกรู้ล่วงหน้าแล้วว่าอุปสรรคกำลังจะมา จำเป็นต้องไปกล่าวอะไร?

คำถาม: คำถามใดที่เป็นเครื่องมือในการจบสิ้นความรักของลูกแทนการจบสิ้นอุปสรรค?

คำตอบ: เมื่อลูกถามคำถามอย่างสม่ำเสมอ: ทำไมมามาถึงมา? ทำไมความคิดที่ไร้สาระถึงมา? ทำไมสติปัญญาเร่ร่อน? ทำไมบรรยายมาถึงมีอิทธิพลต่อฉัน? เหตุใดญาติของฉันไม่ให้ความร่วมมือ? ทำไมสันสการ์เก่ายังคงปรากฏออกมา? แทนที่จะจบสิ้นอุปสรรค

*** โอม ชานติ ***